

EL BROLLADOR

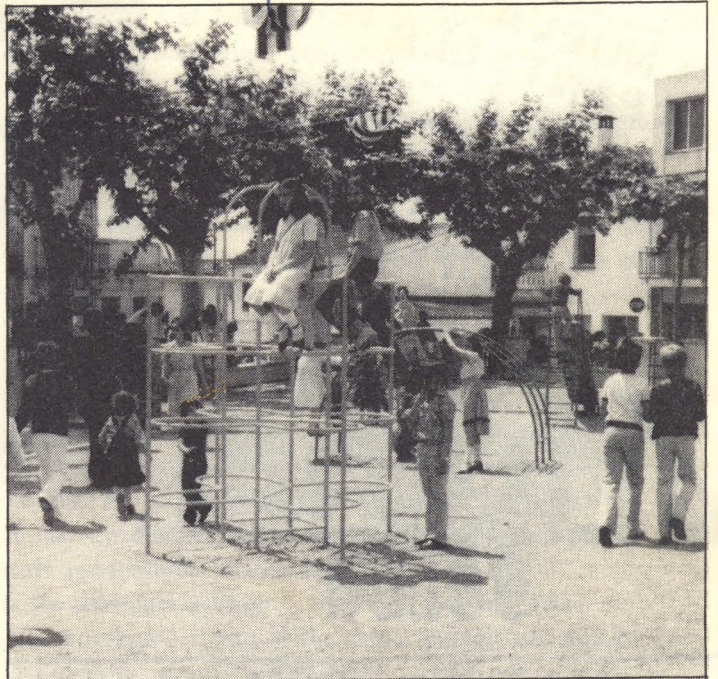
PORTAVEU DE LES ASSOCIACIONS DE VEÏNS DE CALDES DE MALAVELLA
I DE CASSÀ DE LA SELVA

ESPECIAL CASSÀ DE LA SELVA (N.º 1) - JUNY 1980

Rec que s'el 39

Inauguració del PARC INFANTIL.

Un aspecte de les instal.lacions.

La butifarrada del dia del Corpus, un èxit que superà totes les previsions.

¿QUIERE VD. TENER UN TV. COLOR QUE SEA LA ADMIRACION DE SUS AMIGOS?

NUEVA
PANTALLA
30 AX

SISTEMA
MODULAR
SUPERFRIO

JORBEL
COLOR

CON UN AHORRO DE
UN 20 % DE ENERGIA

NUEVA PANTALLA 30 AX DE IMPORTACION, que está causando furor en Holanda. **AHORRA UN 20 % DE ENERGIA** y proporciona una **VISION PERFECTA** por su especial ajuste.

ALTO GRADO DE CONTRASTE Y BRILLO INSUPERABLES.

SISTEMA TOTALMENTE MODULAR SUPER FRIO, bajo consumo y mayor duración.

CHASIS ABATIBLE, (sin problemas) y aislado de la red.

SINTONIZADOR con indicador luminoso de canales electrónico Varicap, hasta 69 canales.

ALIMENTACION 125-220 V. indistintamente y estabilizada.

Sonido con 2 altavoces de graves y agudos.

CONTROL AUTOMATICO de sensibilidad de recepción **SINTONIA CAG**

Circuito de desmagnetización automático.

MANDO A DISTANCIA por infrarrojos, una comodidad a su alcance, (opcional).

CONTROL DE TONO

MUEBLE MODERNISIMO con un alto grado de fabricación en madera de frontis curvo.

En el T.V. JOR-BEL Color se ve **TODO MEJOR**, hasta el **PRECIO**.

T.V. 26" P.V.P. 85.000'- ptas.

T.V. 22" P.V.P. 82.000'- ptas.

Abonando 20.000'- ptas. por su viejo T.V.

*ITODO LO QUE AUN NO SE HABIA CONSEGUIDO EN UN T.V. COLOR!
NO LO OLVIDE, CUANDO LOS OTROS VAN, NOSOTROS YA VOLVEMOS.*

¡VISITENOS! LAMPISTERIA Y ELECTRODOMESTICOS **JORDI FRIGOLA** - Raval, 51-53 - Tel. 46 11 15 - CASSA DE LA SELVA

EDITORIAL

A primers d'Abril d'enguany, un grup de veïns dels voltants i llarg de la carretera Provincial, vam començar a tenir una sèrie de contactes per tal d'intentar buscar remei i solucions al problema del tràfic i sobretot per a regular la velocitat dels vehicles al pas pel la població. Exactament, 717 signatures avalen la instància que es va transmetra en el decurs del mateix mes a l'Ajuntament de Cassà, Obres Públiques i al Govern Civil de Girona.

L'única resposta extraoficial que hem tingut és la de l'Ajuntament, que diu ha sol·licitat a Obres Públiques la revisió de la carretera i la possible ubicació de 3 semàfors. Dels altres estaments no n'hem sabut res més. Deplorable.

El passat dimecres, dia 2 de Juliol, vam tornar a trobar-nos amb les persones interessades en el cas, s'ha fet palesa la decepció per la manca de respostes oficials i per no intentar trobar ni tan solament cap un dels possibles remeis.

Es sol·licitarà una entrevista amb la comisió d'Urbanisme i l'Alcaldia, ja que han estat els únics interessats en preocupar-se'n, procurant entre tots trobar el tipus adequat de senyalització. Tampoc tindrem de descartar com a últim recurs, la possibilitat de manifestar públicament el descontent general i dels qui més veiem el problema cada dia, en el cas de que les gestions resultessin infructuoses fent cas omís d'una voluntat popular avalada per una quantitat molt respectable de cassanencs.

Si "contribuir da derecho a exigir" confiem que no tot quedi en "agua de borrajas" i que si de Cassà surten els diners dels impostos, el correcte és que s'inverteixi també per a millorar les condicions urbanes.

SUMARI

Col·lectiu de Redacció format per les Associacions de Veïns de Caldes de Malavella i de Cassà de la Selva

Edita:

ASSOCIACIO DE VEÏNS DE CALDES DE MALAVELLA i CASSA DE LA SELVA

Imprimeix:

Gràfiques Duch / Cassà

L'Associació de Veïns no es solidaritza necessàriament amb les opinions dels col·laboradors, ni es compromet a mantenir correspondència, ni a publicar i tornar els seus escrits.

NOTA DE LA REDACCIO:

Per tal de publicar una carta o escrit dels lectors a la Secció de Bústia i col·laboracions espontànies al Brollador, és necessari que vingui firmada per l'autor i amb el D.N.I., encara que, si ho sol·licita, es publiqui amb pseudònim.

Tindran preferència els escrits dels socis de l'Associació, i els temes de caràcter general i amb crítica constructiva.

Ha arribat l'estiu, també les vacances. La Redacció de "El Brollador" s'agafarà uns dies de descans. A tots els que poden gaudir del merescut descans us desitgem que ho passeu el millor possible.

A reveure.

Nota informativa de la Secretària del Servei d'Ambulància:

El Festival del dijous de Corpus celebrat al Camp Municipal d'Esports, va desglosar un benefici econòmic considerable, però això no vol dir que tot va sobre rodes i només surten beneficis. Doncs no, ja que quasi tots els serveis que es fan són a càrrec de la Seguretat Social, i malgrat a existir-hi un conveni en mínimes condicions, encara no s'ha aconseguit cobrar ni un duro de cap servei realitzat. Així funcionen els estaments socials en aquest país.

Amb aquestes raons volem justificar el que organitzem tant sovint festivals i festes benèfiques per a eixugar el dèficit i d'aquesta manera poder anar marxant esperant que s'arregli la situació econòmica de la S.S.

PROPUESTA DE MANIFIESTO SOBRE LA NUEVA LEY DE REGIMEN LOCAL

Desde su nacimiento las AA.VV. hemos reivindicado con fuerza y constancia la necesidad de unos Ayuntamientos elegidos por sufragio universal, y de unas leyes democráticas que regulen su funcionamiento, una Ley de Régimen Local nueva y democrática que deje la actual en el "baul de los recuerdos".

Queremos una Ley que permita que los gobiernos de nuestras nacionalidades y regiones puedan elaborar y desarrollar Leyes Municipales propias. Que permita que el marco fundamental de relaciones de los Ayuntamientos sean los organismos de Gobierno propios de cada nacionalidad o región del Estado y no los Gobiernos Civiles y la Administración central, que permita una ordenación del territorio (por comarcas, parroquias, provincias,...) adecuada a la realidad y a la historia de cada pueblo.

Una Ley que proporcione autonomía política y económica a los Ayuntamientos, que establezca unos criterios de financiación basados en una mayor participación en los presupuestos generales del Estado y no en la subida de impuestos, tasas y contribuciones a los ciudadanos y ciudadanas.

Una Ley que democratice el funcionamiento interno de los Ayuntamientos (que todos los acuerdos se tomen por mayoría simple, que el alcalde lo elijan los concejales,...).

Pero las AA.VV. queremos, y de una manera muy especial, que en esa nueva Ley de Régimen Local se dejen las puertas abiertas a la participación y al control, de la actuación de los Ayuntamientos.

Queremos en una palabra que las AA.VV., las entidades y todos los hombres y mujeres de las ciudades puedan participar en la vida municipal. Por ello venimos reclamando desde hace tiempo:

1. Que las AA.VV. sean reconocidas como entidades de interés público y que como tal tengan derecho a ayudas económicas y materiales para el desarrollo de sus actividades.
2. Que se reconozca a las AA.VV. y a las entidades ciudadanas como cauce de control y participación popular en la vida social.

3. La nueva legislación debe reglamentar la protección de los *derechos vecinales* y de *sus organizaciones representativas*.

Estos derechos serían:

- a/ Derecho a participar con voz en todos los organismos y niveles de la administración local (plenos permanentes, Comisiones de trabajo).
- b/ Derecho de iniciativa y propuesta. Las AA.VV. podrán proponer medidas de gobierno municipal y mociones concretas en los diferentes niveles de administración local. El derecho de propuesta será de obligada consideración y se responderá públicamente.
- c/ Derecho de consulta por parte de la corporación ante los ciudadanos y ciudadanas y sus organizaciones representativas a la hora de emprender acciones que vayan a incidir sobre las condiciones de vida del municipio o parte de él y en todo caso sobre el presupuesto, programa de actuación, planes de ordenación, etc.
- d/ Derecho a Referendum municipal ante cuestiones de trascendencia con la petición de un determinado número de ciudadanos y ciudadanas o por decisión del pleno. Lógicamente este derecho debe incluir también la posibilidad de revocar la Corporación.
- e/ Derecho a disponer de información periódica, de fácil acceso y con antelación suficiente de las actividades del Ayuntamiento, así como libre acceso a los actos, libros contables, expedientes municipales,...

CUMBRE DE LAS ASOCIACIONES DE VECINOS EN SABADELL

En Sabadell los días 14 y 15 se ha celebrado la Reunión estatal de las AAVV. Piden referendums municipales ante cuestiones vitales y poder revocar en determinadas circunstancias las Corporaciones o parte de ellas.

La nueva Ley de Régimen Local, las contribuciones especiales, la presencia de organizaciones fascistas, la delincuencia juvenil, la seguridad

(Acaba a la pàg. següent)

(Ve de la pàg. anterior)

fueron analizados en el IX Encuentro Estatal de Asociaciones de Vecinos, celebrado en Sabadell con la participación de un centenar de representantes de doce ciudades españolas.

"El referéndum municipal ante cuestiones de trascendencia, previa petición de un determinado número de ciudadanos o por decisión del pleno" debe estar contemplado en la nueva ley de Régimen Local que se discutirá en el Parlamento, así como "la posibilidad de revocar la Corporación o parte de ella". Este es uno de los acuerdos principales adoptado en el encuentro de las asociaciones de vecinos.

A propuesta de Barcelona hubo un pronunciamiento en contra de las "contribuciones especiales", que obligan a los ciudadanos a pagar un impuesto "que debería estar incluido en los presupuestos ordinarios". La creación de puestos de trabajo y actividades de tipo recreativo y social fueron las iniciativas señaladas para paliar la delincuencia juvenil, tema presentado por Sevilla. Se pide, además, "la reforma de la televisión y su control a cargo del Parlamento, el movimiento ciudadano y otras organizaciones implicadas".

DE LA PRENSA

ESTAT DE COMPTES DEL SERVEI D'AMBULANCIA

PRESSUPOST ANTERIOR	927.880
DONATIUS al 9.6.80	793.856
MANCAVEN al 9.6.80	134.024

INGRESSOS ACTIVITATS FESTA MAJOR

Col.lecta	37.279
Parada	43.143
Festa Dia de Corpus	162.450
Total ingressos bruts	242.872

DESPESES

Adhesius i pancartes	16.200
Publicitat	12.064
Begudes i menjars	48.384
Trasllat Majorettes	7.000
Trasllat F.C.Girona	5.000
Varis	7.120
Total despeses	95.768

RESUM

INGRESSOS	242.872
DESPESES	95.768
BENEFICI	147.104

Davant la magnífica resposta de tots els cassanencs en ajut a la ferma creació d'un Servei d'Ambulància, donem per tancada la campanya de captació, a la vegada que podem destinar un fons de 25.000 ptes. a futures millores d'equipament.

Agraïm i felicitem a la generosa col.laboració que hem tingut a tot nivell, a la vegada que tots junts podem gaudir, amb tot orgull, de que tenim una ambulància del poble i per tot el poble.

LA C.N.T. LOCAL INFORMA

La Federació Local de Sindicats de CNT ha organitzat un cicle de xerrades sobre l'Estatut dels Treballadors que s'han celebrat a partir del dijous dis 22 de Maig, el dijous a les vuit del vespre al seu local, c/ Sud,26. Aquest cicle ha constat de quatre xerrades:

- Representació Sindical i dret de reunió dels treballadors a l'empresa.
- Suspensió i extinció del contracte de treball (expedients de crisis, acomiadament, suspensió dels contractes)
- Contracte de treball: classes i condicions (vacances, jornada)
- Convenis col.lectius

*...encara que a l'estiu
tota cuca viu,
una bona graellada
necessita un gran caliu...*

el XAPU

JAUME LLOVERAS

Les Serres, 9 - Tel. 46 04 36
CASSÀ DE LA SELVA

PROUS NENS A L'ESCOLA

Amb una fonda preocupació posem a co-neixement públic que a Cassà de la Selva ja no hi ha lloc a les escoles per els nostres fills i filles.

Una manca de previsió intolerable per part de les primeres autoritats locals, d'uns anys cap ací, s'ha creat una situació realment anguniosa, per aquells pares privats del dret més important com es rebre ensenyament. com es que els fills de edat escolar puguin rebre ensenyament.

Des de aquí, doncs, ens dirigim a la conselleria de Cultura de l'Ajuntament i a la Sra. Alcaldesa, per demanar-li que sense demora i que prescindint de qualsevol inconvenient de tipo intern que pogués sorgir, enseti els tramits oportuns per aconseguir l'escolaritat total. Creiem es un tema que ha de tenir prioritat a tots els altres plantejats a la nostra vila.

Al mateix temps que fem una crida a tot el poble i als pares en particular perquè prenguin consciència que és un problema que s'ha de resoldre *hara abans de Setembre*, de no ésser així, per els que no poden entrar aquest any, *ja no podran ni l'any vinent ni l'altre*.

PRESENTACIO D'UN PARTIT

El dia 15 de Juny passat, es va presentar a Cassà el tan arrelat temps ha, Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

La presentació va estar a carrec de Lluís Pagés, qui presentà als representants del partit Srs. Rahola i Baig.

Benvingut al partit d'en Macià, Companys, Dalmàs, etc. Desitgem sort i encert en trobar les persones, que diferents estaments pro Esquerra, sapiguen portar a terme el que realment és i representa el partit.

Q 55 "ORDEN DEL DIA"

Reunits al cap de 25 anys, la "Lleva del 55" amb l'absència dels nostres plorats companys i amics, Joan Solé i Josep Vicens, morts en el transcurs de la lluita que tenim per la vida i el treball, comuniquem a tothom, que a pesar del 25 anys, encara tenim l'esperit i el cor jove, que encara mantenim una amistad i un companyerisme, posat a prova durant tots aquests mesos que ens hem anat trobant, que encara considerem i tenim fe en que si 46 homes -alguns d'ells nascuts fora de Cassà, però cassanencs més que el primer- s'han entés perfecta-

ment i han disposat i han fet disposar amb una festa inoblidable, tenim fe repetim, que el poble i tots els pobles s'entendran. Volem fer pales el nostre agriment a la nostra Padrina que ens va alegrar amb la seva presència, com també a les nostres mullers, que encara que en el fondo els hi podria saber greu no poguer-nos acompanyar a la festa, en el fons ens han animat, com ens animaven les seves cartes d'amor de fa 25 anys.

15 de Gener de 1.956-21 de Juny de 1.980

INOBLIDABLES!

**D'INTERES PER ELS GRUPS DE CONDUCTORS VOLUNTARIS
DEL SERVEI D'AMBULANCIA**

(Dies de servei voluntari)

GRUP

1		14-21 Juny	9-16 Agost	4-11 Octubre	29 Nov.- 6 Dec.
2		21-28 Juny	16-23 Agost	11-18 Octubre	6-13 Decembre
3		28-5 Juliol	23-30 Agost	18-25 Octubre	13-20 Decembre
4		5-12 Juliol	30 Ag.- 6 Set.	25 Oct.- 1 Nov.	20-27 Decembre
5	17-24 Maig	12-19 Juliol	6-13 Setembre	1-8 Novembre	27 Dec.- 3 Gener
6	24-31 Maig	19-26 Juliol	13-20 Setembre	8-15 Novembre	
7	31 Maig- 7 Juny	26 Jul.- 2 Ag.	20-27 Setembre	15-22 Novembre	
8	7-14 Juny	2-9 Agost	27 Set.- 4 Oct.	22-29 Novembre	

SOMNIS I REALTATS

Volgut amic i veí:

Fa molt de temps, dos pobles en guerra entre ells havien estat lluitant, home contra home, durant llarg temps. Finalment, un d'ells va rendir-se i la pau fou restablerta. Però com en totes les guerres, el guanyador sempre vol imposar les condicions de pau i rendició. Per mitjà d'aquesta pau el guanyador va obtenir exactament 62 hectàrees de la part contrària i conseqüentment noves fronteres van ésser traçades sobre els planells. Els reis dels dos pobles discutiren juntament amb els seus consellers i diplomàtics, s'accepta finalment la nova frontera per amb dues parts.

Els soldats retornaren a les seves llars i la gent dels dos pobles començaren a viure com abans de la guerra. Treballaven, menjaven, bevien i gaudien. La pau havia arribat a tots ells, tant als reis com als captaires. El futur semblava que seria de color de rosa i ningú no va pensar en la lluita mai més.

Però va esdevenir-se que una petita, petitíssima part de terra entre els dos pobles va ésser oblidada quan es traçaven les noves fronteres. El tamany d'aquest indret era molt petit, era simplement una ciutat diminuta on 600 persones vivien del treball de la terra. Cap dels reis no va voler admetre l'error i per això cap d'ells no va reclamar aquesta part de terra. Ningú no volia aquesta petitíssima part de terra amb una ciutat. No va figurar en el nou planell! Una ciutat amb una població de 608 persones exactament, inclòs el poeta, que era considerat un xic estrany, malgrat que era un home amistós.

Les dues ciutats més properes estaven situades a uns 15 Qm. d'aquesta ciutat oblidada i a l'altre cantó de la frontera. Els habitants de la ciutat es varen preguntar a si mateixos què calia fer i tots van comprendre que havien estat situats en una posició estranya i peculiar. Un dia el poble pertanyia a un regne i al dia següent era un estat sobirà.

La pobre gent d'aquest poble no tenia ni rei ni president. No tenien bandera, ni himne nacional, ni exèrcit, ni tan sols seguretat social. L'úni-

ca cosa que ells tenien era un equip de futbol, però jugar en contra d'altres ciutats significava torneaments internacionals a partir d'ara. Què com calia fer, però què?

Entremig d'aquestes 608 persones n'hi havia alguns un xic intel·ligents, potser no instruïts o intel·lectuals, però amb una gran quantitat de sentit comú. El sentit comú és un do, superior a l'educació, no importa el que.

Un d'ells, pastor, anomenat Ulle, va anar a veure al seu amic Boar, que era fuster i estava acostumat a mesurar les coses tant en polzades com en centímetres. Parlaren llargament i el mateix vespre es trobaren amb un grup d'homes al bar del poble per parlar de la situació. El bar (l'únic de l'indret) proveïa cervesa i vi al grup d'homes i després d'unes hores la reunió va finir. Un havia escrit un protocol que va ésser signat per tots els presents. Ja tenien la seva constitució, però no solament això.

En Boar va ésser escollit president de la nova república, que va ser anomenada Nadaland. A més a més, la república va tenir la seva bandera, una bandera blanca rectangular. Blanca perquè inclús els infants més petits coneixien que el blanc és contrari al negre. El blanc simbolitzava per als Nadalandians la pau i la llibertat i no cal dir-ho, el treball, l'aliment i temps per gaudir. Per a aquella gent aquestes coses eren blanques.

Poc a poc, quasi cada ciutadà a Nadaland va ésser elegit per algun càrrec en la nova república. Aleshores Ulle, el pastor, va venir amb una ingeniosa idea. Es van formar comitès per a tota classe de funcions dins de la república. Alguns comitès estaven formats només per homes, altres per dones i, malgrat que semblava estrany, alguns ho eren per persones dels dos sexes. Quasi cada ciutadà tenia una funció important dins de la república. No cal dir-ho: eren honoraris i sense cap tipus de salari i altra compensació econòmica.

Es va establir un tipus de moneda. La taxa de canvi seria: 1 dòlar USA igual a 1 Drip, tal com la moneda va ésser batejada. 1 Drip = 100 drops, i el propietari de la mil·lenària botiga (que també era ministre de finances) va proveir a la

(Ve de la pàg. anterior)

república amb una gran varietat de botons, per ser utilitzats com monedes.

La república tenia exactament 67 infants en edat escolar. El mestre, el nom del qual era Klok, va ésser elegit com a ministre d'educació. En Klok era un home molt intel·ligent i tenia un cosí que havia viscut a Anglaterra durant alguns anys i parlava aquest llenguatge. En Klok va decidir que tots els infants haurien d'aprendre anglès, cosa que posteriorment arribaria a ésser d'importància per a la república. En quasi cada casa, l'espelma del coneixement cremava i la set de coneixements era molt gran. Els pares i els estudiants eren feliços.

Cap república no pot existir i progressar sense un ministre de salut. Afortunadament hi havia un jove doctor a la república i en Boar el va fer ministre de salut, seguretat social i també veterinària, perquè hi havia més animals que éssers humans a Nadaland. El ministeri es va instal·lar en un antic dipòsit per cereals, però és clar reparat i pulcrament pintat, de blanc. El metge, el nom del qual era Laban, visitava els pacients cada dia entre les 9 i les 12 i més tard atenia els animals. Van posar-li un laboratori nou per a la seva recerca, que va ser batejat oficialment com l'Institut Pasteur. En Laban era un home intel·ligent malgrat la seva joventut. Ell va fer comprendre als ciutadans de Nadaland que la majoria de les seves petites malalties podien guarir-se menjant menys i més saludables menjars, reposant i dedicant unes hores a l'exercici corporal. Després d'un temps va tenir més pacients entre els animals i els nadalandians tenien més salut que mai. La seguretat social funcionava eficientment i, ja que quasi ningú no estava malalt, les despeses eren petites. Es van importar medicines de manera molt limitada i en Tjul, el forner, proveïa al metge de petites píndoles blanques de sucre, que es donaven a aquells ciutadans que creien que estaven malalts, malgrat la seva bona salut. Efectivament en Laban va ésser un metge molt intel·ligent.

Es dona la casualitat, que la majoria dels homes de la república eren pagesos, ramaders de boví, aviram, conills i altres animals. Altres tenien terra amb verdura i fruita. Hi havia paletes, fusters, mecànics i així successivament. Abans de convertir-se en república, quan era una petita

ciutat, els productes eren venuts als mercats de les dues properes ciutats, però ara hi havia una frontera entre elles. El forner, en Tjul, que era el ministre d'afers estrangers, va resoldre aquest problema. Va posar-se amb contacte amb els col·leges dels dos països, suggerint-los un intercanvi d'ambaixadors. Això va ser fet ràpidament i els productes de Nadaland es van vendre a l'estranger. Nadaland havia establert des d'ara una entrada de divises des de l'estranger i els negocis prosperaren. Quan sorgia un problema la gent de dels comitès utilitzava el seu sentit comú, resolent-los sense gran esforç. En Pock, el poeta, va ser elegit ministre de turisme i va iniciar la venda de llicències de caça i pesca als turistes. El riu Pul estava ple de tota mena de peixos i en el petit bosc de la república els conills eren nombrosos. En Pock també va solucionar que els turistes poguessin tenir llit i menjar durant la visita i aviat la república va ésser invadida per turistes des del nord i el sud. Com que els infants parlaven anglès, els turistes no tenien cap problema per fer-se entendre. Hi havia només una església a Nadaland i a prop d'aquesta un petit jardí que havia estat abandonat durant molts anys i mirat com una selva africana. En Pock va formar un comitè i aviat el jardí va arribar a ésser un lloc popular per als turistes. Allí s'asseien i fruïen de la vida, meditaven i envejaven la gent de Nadaland.

El poble vivia en tranquil·litat i pau. La república i la gent es van fer rics dia a dia i van prosperar tota classe de negocis. Les mullers, tanmateix, van descobrir que els seus marits també s'engreixaven degut als bons i saludables menjars que preniën dos cops al dia, seguits per un vas o dos de bon vi produït a la república. Un dels comitès de dones va presentar una nova reforma dels impostos, que va ésser acceptada. D'ençà, els impostos es basaren en l'amplitud de la cintura de cada home per sobre de l'edat dels 18 anys. Amb altres paraules, quan més gras era un home més pagava de taxa. Després d'un temps les espouses tenien marits que semblaven tan gallards com quen s'havien casat i aquest problema tan senzill es va resoldre, simplement amb sentit comú,

Va passar el temps i la petita república va arribar a ésser coneguda arreu del món. Científics, sociòlegs, polítics i economistes visitaven Nadaland per aprendre els secrets del succés. Van a-

(Segueix a la pàg. següent)

(Ve de la pàg. anterior)

prendre molt i els infants els ajudaven a parlar anglès, i tornaven als seus països amb noves i brillants idees sobre la societat en pau i harmonia. Però aleshores va succeir quelcom. Van córrer rumors que quelcom estrany passava a la república, però com que a Nadaland no hi havia policia no es va fer cap investigació.

Va succeir que en Rall, reproductor de porcs, tenia un cosí segon el qual havia retornat justament a casa. Aquest jove es deia Dum i havia estudiat gastronomia en una gran ciutat d'un altre país. En Dum era un home alt, amb cabell marró i un parell d'ulls estúpids. No era massa intel·ligent, però era viu i va veure l'oportunitat d'arribar a ésser algú en la república. Estava acostumat a la vida de la gran ciutat i considerava el poble de Nadaland com estúpid. Estava acostumat a un tipus de vida diferent i a una classe diferent de gent, "gent de món" com ell deia. Ell tenia per costum anar al bar i xerrar amb la gent jove. Però en realitat ningú no comprenia en Dum, perquè sempre utilitzava paraules i expressions desconegudes que mai no eren enteses per ningú. En Dum no responia mai cap pregunta amb un senzill "sí" o "no". En lloc d'això començava amb una llarga explicació, de manera que en finalitzar ningú no sabia quina era la seva opinió sobre els diversos problemes. En Dum era, en efecte, un noi ingeniós.

La petita plaça de la república, un rectangle de 50 per 75 metres, es va batejar com a Plaça de la Unitat, i era el lloc on, oficialment, els criadors venien els cavalls i les vaques els dissabtes. Al voltant de la plaça hi havia cases, totes pintades de blanc i en una d'elles, que havia estat dipòsit de cereals, tenia la seva oficina el Banc de Nadaland.

Un matí la gent va poder veure un gran anunci sobre la paret del banc. Les lletres del text, grans i de color verd, transmetien el següent missatge:

El Partit Popular de Nadaland (PPN)
exigeix una Democràcia completa per a
tots els ciutadans per igual.
Gran trobada aquest vespre a les 9 hores.

Escassos minuts abans de les 9 la gent va començar a entrar a la plaça; anava vestida amb les robes que ells utilitzaven per regla general en el Festival d'Estiu. Els últims raigs de sol jugaven a les finestres i a les taulades gran quantitat de pardals, orenetes i altres ocells miraven la multitud.

Algunes dones sostenien mocadors blancs amb les seves mans i en diversos balcons hom podia veure penjar trossos de roba blanca, que simbolitzaven la bandera de la república de Nadaland. Molt segur més del 95 % del total de la població era allà i uns saludaven els altres molt educadament. Els gats i gossos corrien al voltant de la plaça i pels carrers que abocaven a la plaça.

A la meitat de la plaça algú havia col·locat una capsa de fruita buida i hi havia lligat un pal alt amb la paraula Democràcia escrita en verd sobre un paper. Es respirava una atmosfera de completa harmonia, malgrat els crits dels infants.

De sobte en Dum va arribar, vestit amb el seu millor vestit i amb una camisa blava i corbata gris. El seu cabell estava pulcrament pentinat i la seva cara era lleugerament vermellenca. No hi havia dubte que estava un xic nerviós. Ell va saltar sobre la capsa, sostenint un megàfon amb la mà esquerra. Hi havia un silenci total i tothom sentia que quelcom important anava a tenir lloc. En Dum va aixecar el megàfon cap a la seva boca i va cridar fort: "Ciutadans de Nadaland". L'efecte va ésser extraordinari, les paraules sonaren com trets de canó i la gent es va commocionar, els infants començaren a cridar i en el cel cents de petits ocells es van veure volar cap a llocs més tranquils. Els gats i gossos correueren a través dels carrers. Després d'un llarg silenci, en Dum va continuar: "El Partit Popular de Nadaland, del qual jo sóc el secretari general, i el seu únic membre, fins ara, exigeix eleccions d'un nou govern i una democràcia en aquest país".

En aquest precís moment em vaig despertar; mig adormit vaig saltar del llit, vaig obrir la porta al gos i vaig baixar les escales cap al meu estudi. Allí vaig seure i vaig encendre un cigarret. Aleshores em vaig adonar que havia tornat a la vida real, diferent del somni que havia arribat tan lluny de la realitat, com generalment són els somnis.

De sobte vaig recordar algunes paraules escrites per en Goethe, poeta alemany. "Un somni agradable ha de donar-te una veritable indicació de com viure amb la gent i com apreciar la vida". Això em va fer somriure i em vaig dir a mi mateix: "estimat, ets un gran ximple, potser innocent, però tanmateix un ximple. Mira al voltant

(I acaba a la pàg. següent)

SOBRE LA SITUACIO POLITICA LOCAL...

De tots és coneguda la delicada situació en què es toba l'Ajuntament de Cassà de la Selva; una situació que, per les mateixes necessitats del poble, ha de finalitzar. Les solucions al problema esmentat no són moltes, si bé, són de difícil realització. L'Associació de Veïns, per tal raó, ha dirigit al Consistori la carta que reproduïm tot seguit, amb el ferm propòsit de cercar una via raonable, una via de concòrdia i una via estable, que solucioni el problema plantejat, afavorint l'agilització de la gestió municipal en bé de tot Cassà.

25 de Juny del 1.980

Ilma. Sra. Alcalde-President de l'Ajuntament de CASSA DE LA SELVA

Ilma. Sra.

Em complau de fer-vos arribar el contingut de la resolució adoptada en la reunió del passat dia 20 per la Junta Directiva de l'Associació de Veïns de Cassà, entitat que m'honro en presidir, que fa referència a la necessitat palesada per tota la població d'arbitrar mesures encaminades a resoldre la crisi de convivència i cooperació observada en el Consell Municipal, situació que l'ha abocat a un atzucac les conseqüències polítiques del qual, ultra els perjudicis administratius, considerem de la major transcendència.

La resolució d'aquesta Junta Directiva ha estat feta en seguiment del que hom prescriu en el Capítol I, Article 2, Article 2, Apartat A dels Estatuts de l'Associació de veïns dintre dels objectius de l'entitat, es a dir "promoure el diàleg i la col·laboració entre els associats i el municipi en ordre a les necessitats fonamentals de tots els veïns de Cassà".

D'antuvi volem advertir que som conscients que el nostre oferiment és singular i atípic i probablement no està contemplat, i potser ni intuït, en la Llei de Règim d'Administració Local, on la participació ciutadana es fa realitat d'una forma natural per la representació dels

components del Consell Municipal, però donat que la situació de l'Ajuntament de Cassà també ho és de singular i atípic ens sentim justificats i adhuc obligats, pels camins del sentit comú i de la bona fe, a col·laborar en la recerca d'una solució ràpida, equitativa i raonable, capaç de tornar l'Ajuntament a la seva plenitud de govern i als ciutadans la confiança en els homes que van elegir democràticament i en l'Institució municipal amb tant de sacrifici i il·lusió rescada.

La nostra intenció no és la d'immiscuir-nos en la vida privada dels regidors, ni en llurs idees polítiques i creences religioses que al pertànyer al domini personal de cadascú són respectables i inimpugnables. També volem fer palès que tenim consciència de les dificultats i preocupacions que la responsabilitat de la cosa pública comporta als qui són vocacionalment cridats i democràticament elegits, malgrat haver-ho assumit d'una manera lliure i voluntària. I coneixem, també, a quins extrems l'assumpció de la responsabilitat pública arriba a modificar i adulterar les línies d'uns comportaments personals dintre les interdependències i sevituts d'uns deures col·lectius. Ho compremem i ens en fem càrrec, i pensem que tots els ciutadans també se'n faran càrrec si se'ls dóna mostres de tenir ganes d'arranjar-ho d'una forma seriosa i captivada.

Es amb aquesta intenció que l'ASSOCIACIO DE VEÏNS DE CASSA, que tantes proves de ciutadania té donades, ha decidit demanar de ser admesa com a part interlocutiva vàlida a l'Ajuntament i a l'oferir-se per arbitrar una solució amigable i conciliadora, amb tot respecte PREGA,

sia convocada una reunió extraordinària d'urgència amb l'assistència de tots els membres del Consistori i els de la Junta Directiva d'aquesta ASSOCIACIO.

Del que he tingut l'honor d'assabentar-vos en el la confiança que sabreu valorar-ne la bona voluntat i recta intenció que ens anima en ordre a la dignificació del nostre poble.

Per l'ASSOCIACIO DE VEÏNS DE CASSA

Ramón Rabassedas i Colomer

PRESIDENT.

(Ve de la pàg. anterior)

i podràs trobar molts Nadalandians en aquest poble. La mateixa mena de gent que viu en una atmosfera de veritable democràcia". M'agradava molt la democràcia a Nadaland i la manera com aquesta gent resolva els seus problemes, amb sentit comú i en unitat. Què més podem fer nosaltres en aquest món? M'agradava inclús molt més Nadaland -fins que en Dum va venir a destorbar la pau en el mau propi somni.

Pel·le de Cervià

METGES

Servei urgències

Diumenge, 25 maig. — Dr. Pascual. Tel. 46 02 82.

• 1 Juny. — Dr. Rovira.

• 8 » — Dr. Ayats. Tel. 21 98 37.

• 15 » — Dr. Sureda. Tel. 83 03 99.

• 22 » — Dr. Ruvira. Tel. 46 11 46.

• 29 » — Dr. Ruscalleda. Tel. 46 01 46.

Nota facilitada per la Comissió de Sanitat i Assistència Social de l'Ajuntament de Cassà de la Selva.

LA BARRACA DE LA A.V.C.

La Barraca que durant els dies de la Festa Major vam tenir instal·lada a les fires va ésser un èxit. Les 43.000 pessetes es van fer de caixa han ajudat notablement a cobrir part del pressupost que restava per a completar els costos de l'Operació Ambulància. El jovent que la va fer rutllar, ajudats també per altres col·laboradors de la A.V.C., mereixent el nostre agraïment per la seva abnegada ajuda.

Igualment agraïm al Foment Deportivo Cassanenc per haber contribuït també, al deixar-nos la parada desinteressadament.

biblioteca de

"la Caixa"

noves adquisicions

Gosciny	Astèrix el Gal
Gosciny	Astèrix al país dels Helvecis
San Agustín	Confesiones
Sejer,J	El libro de la sociología moderna
Coromines,J	Diccionari etimologic de la llengua catalana
Vallverdú,F	La normalització lingüística a Catalunya
Carter,R	Els orígens de la història
Seymour,J	La vida en el campo
Violant,R	L'art popular a Catalunya
Llor,M	Laura a la ciutat dels sants
Salgari	El corsari negre
Baroja,P	Las ciudades
Marqués,J	Girona vella
Tuñon de Lara,M	Estudios de historia contemporánea
Diaz Plaja,A	Vides paral·leles

LA FOTO DENUNCIA

Quan vam veure aquesta fotografia, a primer cop d'ull, semblava el fons d'un riu que s'esbarrellava per falta d'aigua. Però després s'ens va aclarar que no era cap riu, sino el paviment del Carrer del Moli, concretament del núm. 84. Sense comentaris.

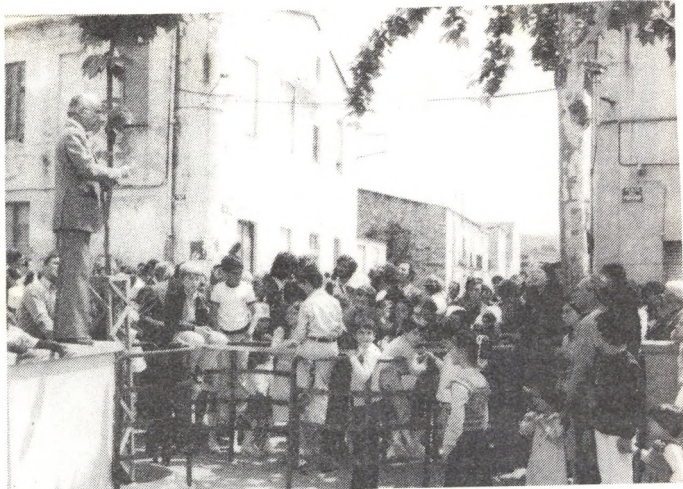
OBRA CULTURAL
DE LA CAIXA DE PENSIONS
PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

PARC INFANTIL

Una de les primeres feines que va fer la Junta de l'A.V. després de la seva legalització (9-7-77), va ésser reivindicar la contrucció d'un Parc per a la mainada.

Vam pensar que la idea era assequible de fer, tant econòmicament com socialment, contant que seria de l'agrat de tothom, doncs qui més

qui menys, quan es tracta de millorar la situació dels nostres fills, prescindim d'algunes coses que ens poden fer més falta als grans, a fi de què ells estiguin contents. Doncs bé, qui ens tenia de dir que una cosa tan simple, en definitiva una millora, hagués d'esperar gairebé tres anys per a que fos realitat!

Agraïm al Municipi el seu encert, per haver escoltat als veïns, pilar indispensable en tota democràcia.

Cuidem-lo i millorem-lo si cap, i que aquest primer pas sigui el que obri els camins, per poder aconseguir places i zones verdes, per a esbarjo de petits i grans.

El dia 1 de Juny a les 12 hores es va inaugurar el tant desitjat i demanat Parc Infantil, a la Plaça dels porcs, a Cassà.

La inauguració va ésser molt bonica i hi havia bastant concurrència de gent, membres del Consistori i membres de l'AVC; que tan gentilment foren invitats per l'Alcaldesa Sra. Godoy.

Va desfilat la Banda de les maques Majorets del poble de Cassà i seguidament el conceller Sr. Abellí va fer la inauguració oficial del Parc Infantil donant gran part dels mèrits que es portés a terme aquesta obra a l'empeny i constància de l'AVC., paraules que amb aquest escrit agraïm sincerament.

Després un nen va tallar la cinta i els Castellers de Vilanova i La Geltrú van fer una demostració dintre el parc, que va ésser preciosa quan des de dalt de la torre humana van deixar caure la bandera Catalana, finalitzant així aquesta inauguració.

LA FESTA FINS CORPUS

Quan un poble disfruta es que participa, això vol dir que quan participa fa poble i quan disfruta participant-hi es quan de debó fa Festa Major.

Creiem hem d'anar per confeccionar una Festa Major que sense deixar de banda lo que és realment típic d'aquestes diades, com és un bon embalat, on prodria ésser el lloc de diversió de grans i petits, sese descartar festes a l'aire lliure, però sempre amb caire popular i de participació.

La festa del dijous (Corpus) que es va fer al camp de fútbol, es una experiència a tenir en comte, com també cal tenir en comte la bonica intenció del perquè es va montar i de la repercusió que va tenir, apart del motiu de recollir diners per l'ambulancia. Va ésser un toc d'atenció per l'any vinent, sens la festa de Corpus, la Festa Major queda reduïda a dos dies, per tan cal considerar la postura de totes les entitats del poble amb el suport total de l'Ajuntament, per poder aconseguir que fos festa local, lluída i popular.

Segons opinions, la vetllada del dijous, va deixar un gust i unes ganes com per l'any vinent repetir-la. La col.laboració de molts veïns, com el jovent, voluntaris d'ambulancia, l'espon-tainetat d'algunes per coure butifarres i... per a menjar-les, el gest dels comerços i indústries de la carn, etc. va ésser essencial per aconseguir l'èxit obtingut. No oblidem tampoc el gran interès de la U.D. a facilitar tota classe de col.laboració i per acabar dirigir una salutació acompanyat del nostre agraïment a l'Ajuntament i al regidor d'Esports i Lleure, per la seva disposició en tot moment a contribuir en que la festa, tota la Festa Major fos un èxit.

TALLER DE FUSTERIA

Josep Suru Vila

C/. Verneda, s/n

Tel. 46 10 66

CASSA DE LA SELVA

Des de la nostra revista, donem altre vegada les gràcies a totes les entitats, empreses i particulars que van oferir el seu suport moral i material per tal d'aconseguir l'èxit en els actes programats per sufragar el pressupost total de l'ambulancia.

”...DE LA REDACCIO”

En el Brollador últim, núm. 38 es va publicar un article amb el nom de "JO,JO,JO" que analitzava la situació en què es troba el nostre ajuntament, no la d'un partit determinat.

En realitat és una satisfacció el poder constatar, que al menys hi ha algú que s'interessa i es preocupa pel què s'escriu sobre el poble. Agraïts per l'atenció.

Encara que la contesta del Sr. Leandre Bertrán, líder del Partit Socialista Independent i candidat a l'alcaldia, és molt extens i reiterat en els seus arguments, això no és motiu perquè no es publiqui en la revista "El Brollador".

Considerem però, baix el nostre punt de vista que l'article "Unitat,Unitat, Unitat? Parlem-ne", signat per l'esmentat senyor, tenia de ser publicat exclusivament, o al menys en prioritat, pel portaveu de l'A.V., doncs els lectors que han llegit la carta en el "Punt Diari" o al "Luz y Guía", si no havien llegit "El Brollador" on es publicà l'article inicial, forçosament treuran la conclusió de què per el grup Socialista cassanenc el rellotge se'ls hi va parar el dia 3 d'abril de l'any 1.979.

En comprovar que la polèmica segueix, ja que hi ha hagut una rèplica d'una tercera persona, publicada també en el "Punt Diari", signada per la veïna Sra. Rosa Anglada de C i U i posteriorment havent aparegut una segona rèplica del Sr. Bertrán i... l'agrup de redacció d'"El Brollador", tot i creient que l'assumpte es desvia completament de les nostres idees i intencions inicials, que són i seran enlairar el prestigi i la convivència de Cassà, tot i considerant que ja han tingut prou difusió, potser massa, ja que la imatge que de Cassà s'exporta, no és gens encomiable la revista dels Veïns de Cassà acceptant el dret de rèplica, (encara que no s'ajusti a les normes d'espai i col·locació de l'article), però deixant el tema per acabat, publica integrament (doncs el "Punt Diari" no insertà tot el segon article del Sr. Bertran) tota la lletra que s'ha escrit a conseqüència de l'escrit "fantasma" "JO,JO,JO".

Els Veïns de Cassà ham presumit sempre d'haver gaudir d'una cultura ferma; va durar molts anys que no era possible demostrar-ho, doncs no hi havia diàleg; uns pocs manaven i la resta obeïnt i callant, no era un diàleg sinó un monòleg continuat, on els que tenien un càrrec sempre tenien raó, on de la sumisió de molts en sorgia una afabilitat orgullosa i falsa.

Ara quan es pot tornar a dialogar es quan tenim de demostrar, que realment tenim una cultura, que dels col·legis del poble, han sortit persones amb un diàleg prou extens, com per no tenir d'empresar paraules i frases d'un tó baix, que el llegir-les, no afectin a la sensibilitat de les persones, tot i estant moltes vegades al marge de la qüestió.

Les paraules se las emporta el vent, els escrits queden i més segons qui els escriu i amb el tó que s'expressa, no fa res més que posar en evidència una falta d'arguments, que en el seu moment prou eren vàlids, però que el cap d'un any ja no serveixent. Per tal, cal buscar altres vies, altres perspectives de futur, buscar uns camins vàlids d'entesa, per poder arribar -repetim- a una Unitat.U.U. que ben assimilat, no vol pas dir ni sumisió ni claudicació, al menys per un sol bàndol, sino per a tots.

Diuen que hi veuen més quatre ulls que dos, l'A.V. queda a la disposició de tots.

Naturalment i per acabar, creiem ténim l'obligació d'explicar el perquè l'article "JO,JO,JO" va sortir sense credencials; el motiu és senzill *com ho era l'escrit a l'ésser assumit i ratificat* el seu contingut, per tota la Junta de l'A.V. es va considerar sense importància qui el podia haver escrit, doncs quan es treballa en equip, mai se sap on comença la feina d'un i on acaba la de l'altre, ja que el que importa són els fruits que es poden obtenir d'un conjunt.

La Junta.

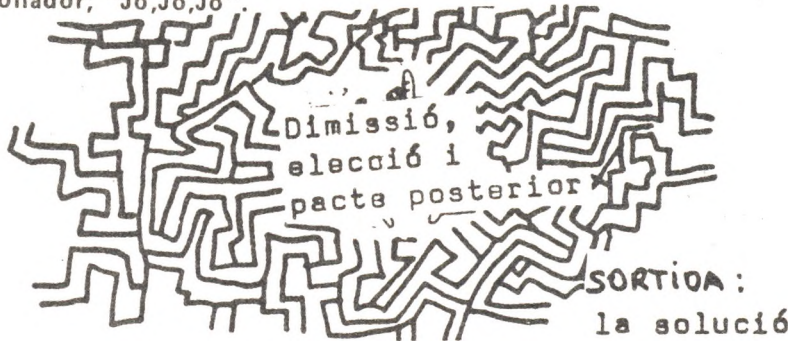
NOTICIA ESPORTIVA

Hem estat informats de que la atleta cassanenca Olga Armengol ha resultat guanyadora de Penthalon en els darrers campionats nacionals. Enhorabona campiona, i a portar el nom de Cassà ben lluny !

Una imatge ja oblidada de la Rambla, confièm en no tornar-hi a veure unes basses d'aigua.

Aquesta és la solució que va donar el grup del PSC-PSOE, al Laberint de Camins que acompanyava a l'escrit del passat Brollador, "Jo, Jo, Jo".

A continuació l'article de réplica:

Unitat, Unitat, Unitat ? parlem-ne

Al BROLLADOR, portaveu de les AA.VV. de Caldes de Malavella i Cassà de la Selva, corresponent al passat mes d'abril, es va publicar un article amb el títol «JO, JO, JO» que fa referència a la situació actual de l'Ajuntament de Cassà de la Selva.

Voldríem sortir al pas de les afirmacions gratuïtes que fa l'articulista fantasma per salvar, així, el que pot ser salvable de l'Ajuntament de la nostra vila.

Dir que aquest període inicial «tenia de ser de comprensió mútua, d'acoblament d'idees, de saber supeditar els interessos personals o de partit, als interessos de la comunitat», dir que fins i tot «El President Tarradellas ho diu: Unitat, Unitat, Unitat», és voler donar a entendre que hi ha qui, per sobre dels interessos del poble, hi ha posat els personals i això, si es veritat, vol una denúncia signada, amb sigles i noms. Fer aquestes afirmacions és dir ben poca cosa si no s'ha estudiat a fons la situació real del Consistori i, conseqüentment, això comporta un estudi previ de les causes que ens hi han portat. Entendre que bàsicament hem d'anar units per poder fer funcionar l'Ajuntament és no voler comprendre el que és la democràcia, de la que en som aprenents, negant-li la seva raó de ser: la força dels vots. Aquesta comporta una majoria que governa i una minoria que està a l'oposició.

Voldríem dir una vegada més, s'ho cregui o no qui llegeixi aquest article, que nosaltres, la Candidatura Independent del P.S.C., hem mantingut sempre aquesta independència. Res, ni ningú, no ens ha obstaculitzat a fer el que hem cregut convenient a l'Ajuntament de Cassà de la Selva.

La responsabilitat de la situació en què es troba l'Ajuntament cau sobre les espalles de la coalició Convergència i Unió. I no ens referim, només, a la gent d'aquesta coalició que hi ha a l'Ajuntament, sinó al partit en si. A les jerarquies del partit a Cassà, a les de Girona, i potser, això no ho sabem, fins i tot més amunt.

Ens explicarem.

La primera fallada que va tenir C. i U. va ser la de despreciar, fins a rompre, aquella unitat que s'havia aconseguit a l'entorn d'Opció Democràtica Cassanenca. I tot per poder dir que a Cassà de la Selva també havien fet la seva candidatura sense saber, en aquells moments, qui aniria a la mateixa, ni la vàlua de les persones que trobarien. D'aquesta improvisació Cassà de la Selva n'està pagant les conseqüències.

La segona gran fallada l'hem d'atorgar, plenament, al grup de C. i U. del nostre poble. Aquest grup no va defensar, davant dels responsables del partit a la comarca, i tal com s'havia compromès amb la gent d'Opció Democràtica Cassanenca, la política d'Unitat que havia estat la línia que ens havíem traçat. Crèiem, i creiem, que era la solució per a poder fer un Ajuntament governable que, no hem d'oblidar-ho, havia de substituir al polèmic Consistori anterior. Tots volíem fer aquesta Candidatura Independent d'Opció Democràtica Cassanenca fins el punt que els components de C. i U., i concretament la senyora Godoy, avui alcaldessa de Cassà de la Selva, ens havia dit repetides vegades que abans de trencar la unió aconseguida estriparia el carnet d'afiliada.

El tercer gran error, encara eren a temps d'esmenar els passats, va ser la no acceptació del resultat de les eleccions, despreciant el vot popular. Recordem-lo: Independents del P.S.C., 49,35%; C. i U., 35,39%, i C.C.-U.C.D., 15,26%. Van fer una majoria amb U.C.D., legalment correcta, sense cap pacte escrit, ni programa de govern, ni, i això és el pitjor, voluntat de fer-lo. C. i U. volia l'Alcaldia i la va tenir.

Al mes d'octubre, una vegada demostrada la ineficàcia de la major part dels regidors de C. i U., vam demanar la Comissió de Cultura i Ensenyament amb l'ofertament, subsegüent, de què en demanàriem alguna més. A nivell personal se'ns havia dit que hi havia ganes de deixar la presidència de la Comissió, per part de qui la tenia, i que així se'ns atorgaria a nosaltres. L'actitud presa per l'Alcaldesa en tallar la nostra petició, no vam po-

der ni acabar de llegir la proposta, i per tant, denegant-la, va propiciar la quarta fallada garrafal. No van entendre que fent aquesta petició ens havíem proposat acceptar-la com Alcaldessa i ajudar al grup majoritari (?) a governar l'Ajuntament.

Aquesta negativa, acompanyada de la falta de tacte de l'Alcaldessa despreciant la petita majoria que havia obtingut el 19 d'abril, i de tota una sèrie de fets i declaracions prou explicats i coneguts per tothom, ens van portar irremissiblement al Vot de Censura que va prosperar i del que ella no va fer cas. Aquest va ser, al nostre entendre, la cinquena gran fallada: no acceptar, per segona vegada, el resultat del vot popular, doncs nosaltres, els regidors, en som els seus dipositaris fins a les properes eleccions municipals.

No veure tot això amic i desconegut articulista, és no voler-hi veure. I acceptem que nosaltres hem tingut les nostres falles i que «ningú no pot tenir l'exclusiva de la veritat». Però el que no se'ns pot negar és que no ha estat per falta de col·laboració nostra pel que l'Ajuntament no ha funcionat, ni per falta de previsió a l'hora de preveure el resultat que donarien aquestes maniobres camanduleres que han portat a terme.

Voler entendre que la política, ni que sigui la de l'Administració Local, s'hagi de fer a base d'«Unitat, Unitat, Unitat», fent concessions constants d'uns grups envers l'altre, per així fer poble (?), és tenir una visió infantil del que és la política. Arreu, la política gira a l'entorn de l'estimació possibilista de les qüestions a tractar, amb un programa establert i tenint sempre present que els vots tenen l'última paraula. I si les circumstàncies aconsellen a fer una política de consentiment, cal fer-la respectant el resultat electoral, elaborant una línia d'actuació pactada i signada i amb una voluntat ferma de voler-la complir. Si no és així, no hi veiem la punta de la «Unitat, Unitat, Unitat», sense fonament, quan ja hi havia una majoria, petita si voleu, però majoria, que es va perdre pel seu mal cap.

El desgovern no el propicia mai l'oposició, doncs està en minoria i per tant no governa, sinó la mala organització del propi govern.

No volem acabar sense donar una alternativa d'arranjament, doncs creiem que hem de deixar la porta de l'esperança oberta. Per tant, la Candidatura Independent del P.S.C., fa la següent proposta:

a) Que l'Alcaldessa reconsideri la postura presa amb motiu del Vot de Censura, que va perdre.

b) Si fa el que democràticament i moralment creiem que ha de fer, hi haurà, altra vegada, votació per a cobrir el càrrec d'Alcalde.

c) Donat que dintre del Consistori cassanenc no hi ha una majoria d'un sol color, proposem un pacte a tres bandes, el

(Segueix a la pàg. següent)

(Ve de la pàg. anterior)

és possible, amb un Programa de Govern preparat i acceptat per tots.

(Volem fer notar que aquesta proposta és la mateixa que vam fer a C. i U. el dia 17 d'abril del 1979, dos dies abans de l'elecció d'Alcalde, i la resposta que vam donar a l'Alcaldessa, el gener passat, quan ens va oferir un pacte bilateral oblidant voluntàriament al partit polític que li va donar l'Alcaldia.)

d) De no ser així, i convençuts de que involuntàriament ens estem fent còmplices d'una paralyzació administrativa que

nosaltres no hem creat, haurem de prendre postures incòmodes per a tots, però forçades per una situació límit inaguantable.

i voldríem, per acabar, dir a l'articulista del «JO,JO,JO» que els toros des de la barrera semblen vaques de llet, però des de dintre moltes vegades semblen monstres. I si no s'ho creu, que es presenti a les properes Eleccions Municipals i se'n donarà compte.

Atentament,

LEANDRE BERTRAN I PUJOL
en nom de la Candidatura Independent
del P.S.C. a Cassà de la Selva.

A resultes d'aquest article, la contesta no es va fer esperar: la senyora Rosa Anglada sortia amb aquestes ratlles a les declaracions del P.S.C. i del portaveu Sr. Bertran:

Sr. Director:

Agrairia que em publiqués aquesta carta contestant un article aparegut a PUNT DIARI, signat pel Sr. L. Bertran, en nom de la Candidatura Independent del PSC-PSOE de Cassà, que era la rèplica d'un article del passat mes d'abril publicat en el "Brollador".

Bé, jo voldria dir en aquest senyor que de les moltes equivocacions que té el seu article, la més grossa és parlar de l'"opció democràtica cassanenca", sense haver-ne format mai part, ni havent assistit a cap reunió del grup, durant tot el temps que aquest va existir.

Fora que ho fes en forma d'esperit, il·luminant aquells dos savis redemptors en cercar solucions solament meditades i realitzables per gent tan perfecta i saberuda com ells. Si no hi assistí d'aquesta forma, jo no l'hi vaig veure mai.

Ara comprenc per què solament "ells", els dos il·luminats, podien proposar, quan els hi convenia, una Candidatura de Convergència i, quan no, rebutjar-la. La seva independència els permetia de poder fer anar els partits i les persones a puntades de peu.

Podien anar a buscar la Sra. Godoy per cap de llista sense haver-ho comunicat i exposat en cap reunió ni a cap dels que formaven el grup.

Els sí que varen fer tot allò possible perquè aquesta unitat no es trenqués en consultar (?) totes les persones de l'opció i anar a votació (?) per resoldre la crisi.

Els sí que sabien les persones que anirien a la llista; tant és així, que de Candidatura d'Inde-

pendents varen anar a emparar-se sota l'ala del partit PSC-PSOE.

Sort! que l'esperit els deuria il·luminar i els serials que varen passar ho aclarien o ho ennegrien tot.

Així, de l'oposició fiscalitzadora vareu passar, veient la ineficàcia dels regidors de CiU, a "salvadors", demanant la comissió de cultura, i si l'haguéssiu obtingut, hauríeu acceptat la Sra. Godoy com a alcaldessa.

Fins llavors no us havíeu assabentat que la senyora Godoy va sortir legalment elegida alcaldessa per 7 vots a favor i sis en blanc?

Senyors, ¿quina culpa té la Sra. Godoy si avui un senyor es penedeix d'haver posat el seu nom a la papereta a l'hora de votar? Són accions prou serioses i prou responsables per sospesar-les abans d'actuar.

No és "la moral d'un vot de censura", el que vareu presentar; és la immoralitat d'un vot de censura.

Senyors, deixeu tot el redemptorisme que us envolta. Penseu que ningú no és perfecte, ni vosaltres. Discutiu i parieu les coses sense aquest to de superioritat i treballeu tots tretze pel bé del poble, que aquest sí que en surt perjudicat i dividit.

Ah! i una última cosa, quasi tinc el convenciment que els braus des de la barrera semblen monstres, possiblement no res més que unes vaques ressentides, dominades per la rebequeria i la mala llet.

Atentament,

Rosa Anglada

Tampoc va fer-se esperar gaires dies la contrarresposta del grup P.S.C. a la carta anterior.

La reproduïm íntegrament de l'original ja que en el dia que va apareixer a "Punt Diari" de Girona, les estidores de la censura (o de l'espai) van mesurar algun dels pàrrafs.

Senyor Director:

Ja que la senyora Rosa Anglada ha estimat convenient contestar l'escrit que en nom de la Candidatura Independent del PSC, a Cassà de la Selva va publicar PUNT DIARI de 20 de maig del 1980, sota la meua signatura, li agrairia que tingués l'amabilitat de publicar la meua resposta.

Ressaltaré que contesto a títol personal, i que ho faig a una senyora amb qui mai no he parlat i molt menys escrit. No penso encetar cap polèmica, asseverant des d'aquest moment que no contestaré cap més escrit seu per molta que sigui la mala bava que pugui traspasar.

La senyora Rosa Anglada acaba la seva carta amb dues paraules molt clares: "mala llet". em sembla, possiblement equivocada, ja que segons ella en comentos a pilons d'equivocacions, em sembla, cic, que no és aquesta la manera més adequada d'acabar una carta, almenys per una persona, si és que aquesta té un mínim de consciència del que la paraula persona significa i és, també, mínimament capaç de saber-se respectar com a tal.

El retret més important que em fa és dir-me "que de les moltes equivocacions que té l'article —amb el que em ratifico plenament— la més grossa és parlar de l'"opció democràtica cassanenca", sense haver-ne format mai part, ni havent assistit a cap reunió del grup". Cert: mai no he fet cap de les dues coses; però membres del grup que encapçalo sí, i l'escrit, encara que jo el sigui, es redactat en nom de tots. Per tant, podem perfectament parlar d'opció democràtica Cassanenca. Per altra banda, l'infantilisme del blasme es fa més

(Segueix a la pàg. següent)

(Ve de la pàg. anterior)

que evident si considerem que d'acord amb la recriminació de la senyora Anglada, ningú no podria escriure història, escriure cap novel·la o fer cap pel·lícula basada en fets reals, com tampoc contar cap anècdota, si per poder fer-ho hom hagués hagut de ser present en el moment d'ocorrer els fets. A voltes s'arriba a la sublimació del ridícul.

Si la meua equivocació més grossa ha estat parlar d'Opció Democràtica Cassanenca, i acaben de demostrar amb claredat diàfana que dita equivocació està mancada de la menor rigorositat, haurem de convenir que les altres equivocacions, més petites, en realitat ni deuen existir. Aleshores, forçosament, no podem menys que preguntar-nos: Per què la carta de la senyora Rosa Anglada destil·la verí pels quatre cotats? No serà aquest verí, el verí de la impotència, de la falta d'arguments per justificar aquelles conviccions democràtiques que es proclamen, però no es practiquen? No serà el despit de qui sabent-se faltada de tota raó, intenta donar-se forces, per seguir mantenint, a qualsevol preu, el caliu del seu obcecament tanatisme.

La carta que se'm dirigeix no és més que el vehicle hipòcritament emprat per atacar, sense treure's del tot la careta, a dos membres de la candidatura dels Independents PSC: l'honestedat, rectitud, i comportament democràtic, dels quals no pot ser posat en dubte per ningú, i molt menys pels activistes de Convergència i Unió de Cassà de la Selva.

La senyora Rosa Anglada oblida deliberadament que la senyora Godoy, a l'acte electoral de presentació de la seva candidatura, va afirmar a crit pelat, que no pactaria amb UCD, perquè seria una vergonya pactar amb els sucursalistes.

Perdudes les eleccions, va pactar amb UCD i va assolir l'alcaldia contra la voluntat majoritària del poble.

Abans de l'elecció d'alcaldia vam proposar a Convergència i Unió un pacte de govern respectant el resultat de les eleccions. En la trobada que varem tenir a l'efecte, que a durar cinc minuts, varem rebre de la senyora Godoy la següent resposta: "El vostre vot no val res. El resultat de les

eleccions demostra amb claredat que l'únic vot vàlid és el de Convergència i Unió, perquè és un vot fidel i segur, puix que hem obtingut els mateixos vots que en les eleccions generals celebrades fa un mes. Els Independents PSC heu assolit quatre-cents, cinc-cents vots més que nosaltres, no ve d'un cent; però no és més que un vot merament circumstancial, sense cap valor. Si sou bons cassanencs i estimeu el poble, la vostra obligació és donar-me suport i treballar tots junts"

Creualgú, després del que acabem de dir, que si teníem un mínim de respecte als nostres votants i a nosaltres mateixos, podíem per altra cosa quedar-nos a l'oposició? Es que en realitat la senyora Godoy i Convergència i Unió ens varen deixar altra alternativa?

Diu que la senyora Godoy no té cap culpa que un senyor es penedeixi d'haver-li donat el vot per alcalde. L'argument no ens afecta. Ells varen fer una petita majoria i ells l'han trencada, millor dit, la senyora Godoy amb les seves proyoacions en els Plens la van trencar. Nosaltres que no hi hem intervintu per res. Ens hem limitat a presentar un vot de censura i petició de dimissió de la senyora alcalde; en atenció de ser a força més votada (48'35 per cent dels vots) i d'acord amb els desigs d'aquest votant que no volen a la senyora Godoy com a alcalde: Varem guanyar el vot de censura i petició de dimissió. Així de senzill, sense més complicacions. I això, senyora Anglada, en tot país democràtic implica la dimissió de la persona que presideix una corporació, la que sigu, rep un vot de censura a la seva gestió; i, també sempre implica que algú ha canviat el sentit que va donar el seu vot quan es va produir l'elecció, ja que, en cas contrari, és elemental que el vot de censura no prosperaria.

Un regidor de Convergència i unió explota junt amb la seva esposa -filla única- i sogres, la discoteca de Cassà de la Selva, a la qual segons denúncies fetes en més d'un Ple de l'Ajuntament i que no han estat mai desmentides, es permet l'entrada de menors, se'ls venen begudes alcohòliques i es cometen obscenitats. Bé, l'alcaldessa i els seus companys de Convergència i Unió el regidor interessat s'havia re-

tirat varen votar en contra de l'aplicació de la Reglamentació sobre l'entrada a espectacles. Edificant. I se'ns parla de moral

En l'escrit que vaig signar en nom de la candidatura Independent PSC, sota l'ala del qual no ens dona cap vergonya estar diem textualment "El desgovern no el propicia mai l'oposició, ja que és minoria i per tant no governa, sinó la mala organització del propi govern". I aquest és el quid de la qüestió, senyora Anglada i senyors de Convergència i Unió: o teniu majoria i governau amb la força dels vots que us dona aquesta majoria, i aleshores a la senyora alcalde no li toca fer res més que el que es fa en tot país civilitzat i democrata: dimi-tir. Si no ho feu així, dividiu el poble i el perjudiqueu, i sou vosaltres que o feu, no els altres.

Sí, senyora Anglada, li he presentat una etita mostra -n'hi ha moltes, moltíssimes més- de la trista conducta de Convergència i Unió de Cassà de la Selva, i això es el que caou; que fem retrets que no se'ns poden tornar. Vostè activista de Convergència i Unió, es perfectament conscient que està en fals, igual que el seu grup. Sap que la postura que manteniu està mancada de tota ètica i que democràticament parlant ningú mínimament responsable no avalaria la vostra actitud. Sap perfectament que Convergència i Unió de Cassà de la Selva està escrivint les pàgines més vergonyoses i aberrants de la història de la Vila.

Aquesta és la creu dels fanàtics: cada dia al sortir de casa, s'han de posar la careta i aparentar que tot va bé, quan sabem que és el contrari i que la processó va per dintre. En aquestes condicions no m'extranva que perdi l'educació i

ataqui a qui cap mal li ha fet per intentar paliar la bilis que us ro-sega: el no poder perdonar al poble de Cassà de la Selva que en les eleccions municipals ens donés amplament la victòria (49'35 per cent dels vots), o bligant-vos a cometre tantes i tantes baixeses per aconseguir i mantenir una alcaldia que avans de les eleccions creieu segura. D'aquí, senyora Rosa Anglada, neix el vostre ressentiment dominat per "la rebequeria i la mala llet" (sic).

Atentament,

Leandre Bertran i Pujol

EL JUEGO DE LOS NUEVE ERRORES

AUNQUE PAREZCAN IGUALES, ESTOS DIBUJOS TIENEN NUEVE ERRORES

SOLUCIONES DE ESTE NUMERO: Pájaro en el pueblo, nieve del pico más alto, nube más pequeña, volantes falcos, piedras de las flores, flor, boca de la vaca o el toro, ombligo de idem, cuello de la vaca, cabeza de la vaca.

SOLUCIONES AL NUM. ANTERIOR: Ventana del castillo, el barranco, la piedra, la flor, la hierba, el reloj, la manga del jersey, la gira del jersey, la camiseta del mensajero.

A raó d'un paràrraf de l'article del Sr. Bertran, publicat a la pàg. anterior, hem rebut dues misives amb un sol tema central: **OBSCENITATS!!**

Sr. Director:

Agrairia m'ho publicués al "Brollador".

Agrairia, jo, i segurament molts de pares, que el regidor dels socialistes de l'ajuntament de Cassà es definis sobre el concepte que té sobre moral i obscenitats, que segons diu a "Punt Diari" cometen els nostres fills en un dels pocs llocs d'esplai de què disposa la població.

Sincerament, crec que no té prou coneixement de causa i que li fa falta mesurar les paraules abans de dir-ne de tant grosses, quan només van a ballar i divertir-se amb amics i amigues.

Jo també he tingut 18 anys, m'imagino que el Sr. Bertran també hi ha passat.

Atentament, **UN PARE**

Sr. Director, agrairia publicués aquestes ratlles a raó d'unes passades de rosca del líder dels socialistes.

Llegeixo poc sovint "Punt Diari" i només quan hi han comentaris del poble de Cassà. Fa uns dies llegia, amb complerta indiferència, una història política que no m'interessava (pocs

joves creuen en aquests rolls polítics) un article firmat per un conseller socialista de l'ajuntament de Cassà, contestant no sé quina carta d'una tal senyora; encara que l'article pogués tenir opció a algun premi de redacció d'aquells concursos de la coca-cola, en la meua modesta i inexperta opinió, crec que s'ofen públicament al jovent que actualment i ja fa temps hem passat per la discoteca del poble.

OBSCENITATS! Raaaggysss! (Estripada de vestimenta d'alguns regidors socialistes i altres d'UCD).

Obscenitats que quasi la totalitat dels cassanencs de menys de 35 o 40 anys hi hem comes. El primer petó, la primera abraçada i perque no, la primera carícia; si ens possem en pla romàntic (però sense perdre cap respecte) podria dir que molts matrimonis de 20 a 40 anys, ara respectables cassanencs, van cometre la seva primera "obsценitat" al ball de Cassà, fins potser algun militant socialista d'aquests més joves també cometia "obsценitats"?

Quan vaig poder comprar-me un cotxe, ja vaig poder correr més món, discoteques de la platja i també de l'interior, abans, però, ja m'escapava també amb el famós auto-stop,

(Segueix a la pàg. següent)

(Ve de la pàg. anterior)

doncs volia més perversió, conèixer "obscenitats" més fortes, i de veritat que vaig veure'n i trobar-ne.

I pensava amb Cassà, en el ball d'uns anys enrera.

Senyor, en pocs anys puc dir que he corre-gut quasi totes les discoteques de 80 km. al voltant i mai n'he trobat una com la de Cassà, en el sentit del bon comportament moral dels usuaris i en la distribució del local, poc propici per a cometre les accions impures; deixant apart la vigilància que per aquestes coses dispo-sa el local.

Jo demanaria al cap del partit (o un altre membre que fos més jove i no tant carrossa) que es dediqués a visitar unes quantes discote-ques i després es donés una volta per la de Cassà. Només hi trobaria a faltar uns quants angelets penjant de les làmpares i tocant el violí.

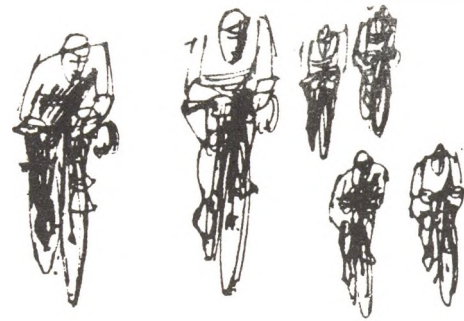
Una altra cosa que trobo de mal gust i poca educació en la redacció del líder socialista, és la de posar-se en les relacions familiars entre els empresaris del ball, que consti abans de tot que no escric tot això perquè hi pugui tenir alguna relació més o menys directa, no, suposo que hi tinc la mateixa amistat que qualsevol jove que fa temps ens hi veiem quasi cada diu-menge. Repeteixo, poca educació per una feina que considero tant honrada com aquell que fa taps. No del que viu d'un "xollo".

I ara parlant molt seriosament, voldria dir a tots els pares i familiars que han llegit aquestes ratlles, que mentre les seus fills o parents es quedïn a ballar a Cassà poden estar tranquils, ja tindran temps de passar ànsia quan es comprin el cotxe i busquin altres llocs per a divertir-se i matar les hores del diumenge.

També dir als partits que no es passin tant, perquè tots aquells que ara ballem i fem "obs-cenitats", tindrem de tornar a votar d'aquí a uns anys, i a fe de molts que s'hauran perdut molts punts si es continuen donant classes gra-tuïtes de moralitat.

No és la meva intenció convertir-me en el líder del Moviment de Lliberació de les cos-tums morals, per el que prefereixo que el meu nom quedi arxivat.

J.V. -20 anys-

EL RESSORGIR DE LA BICICLETA

L'excès desmesurat de tràfic, les grans aglo-meracions, l'angoixa a l'hora de trobar aparca-ment i, sobre tot, l'elevat cost dels combustibles estan posant de nou en voga a un vell vehicle que molts ja consideraven oblidat i m'atreviria a dir inclús que arxivat: la bicicleta.

Actualment, no són poques les persones que, els diumenges i dies festius, agafen les seves màquines i surten de llurs cases amb l'avidesa de fer uns quants quilòmetres a cops de pedal, bé per a eludir els problemes que al principi he esmentat, bé per a rebaixar algun quilo o, simplement, per a evadir-se un xic dels mals de cap que els hi presenta la vida quotidiana.

Aquest fenomen, per a anomenar-lo d'alguna manera, ja fa molt temps que està arrelat en el Rosselló. Ara, per fi, sembla que ha decidit creuar la frontera i ha arribat a Cassà, on l'estem visquent a menor escala, com és lògic, en comparació amb ciutats com Perpinyà o Gi-rona. Així, avui, ja es veuen córrer per els carrers del nostre poble algunes màquines real-ment encomiables, conduïdes per gents de qua-si totes les edats.

No obstant, des del punt de vista esportiu, potser per la carència actual d'una estrella de primera magnitud tipus Federico Martín Baha-montes o Luis Ocaña, el ciclisme dista molt encara d'ocupar el lloc que antany ocupava dintre de l'esport del nostre país, entre altres coses perquè la televisió, lamentablement, li ha dedicat poquíssimes estones. Malgrat tot, però, crec que no deixa d'ésser significatiu el fet de que cada dia es vegin més ciclistes per les carreteres, i que alguns jovenets, entre els 12 i 16 anys, es comencin a interessar en saber què foren els Robic, Coppi, Gaul, Anquetil, Merckx, etc., en el rudimentari món de les bi-cicletes.

R.VIDAL

LA NUCLEAR: ENERGIA DEL FUTUR (II)

per J.B.

L'energia més recòndita de la natura es troba a l'abast de la mà, sí, però abans s'ha produït un fet: una guerra mundial acabada amb una explosió atòmica. L'energia nuclear ha tingut un part desgraciat.

Vist l'àtom, les seves característiques i la fissió nuclear, anem a explicar què és una central nuclear.

El principi de funcionament de les centrals nuclears és el mateix que el de les tèrmiques, però canviant la caldera de carbó o petroli per una caldera nuclear on hi ha el reactor per a provocar la fissió nuclear i generar l'energia. En una central nuclear, igual que en una tèrmica, l'energia calorífica es transforma en mecànica i posteriorment en elèctrica de la següent forma: el calor produït vaporit a l'aigua. Aquest vapor és canalitzat a una turbina, la que fa girar. La turbina arrastra un alternador que al girar també produeix electricitat.

En una central tèrmica, el combustible es crema ràpidament i és necessari renovar-lo de forma continuada. En canvi en les centrals nuclears el combustible s'hi posa des del començament i no es renova més que una part una vegada l'any. Aquest combustible no crema sinó que es va agotant poc a poc, com la pila d'una llanterna. Aleshores, existeixen unes diferències entre una caldera d'una central tèrmica i una de nuclear.

La caldera d'una central tèrmica necessita:

- Un sistema d'alimentació de combustible que funcioni sens parar.
- Un sistema d'injecció d'aire necessari per a cremar el combustible.
- Un sistema d'evaporació dels gasos de combustió (xemeneia).
- Un sistema d'evacuació constant de cendres.
- Un sistema d'evaporació de calor.

En canvi, el reactor d'una central nuclear no necessita d'alimentació contínua de combustible, ni sistema d'injecció d'aire, ni d'evaporació de gasos de combustió, perquè en el reactor no s'hi crema res. Tampoc un sistema d'eliminació de cendres, perquè el combustible gastat només es renova una vegada a l'any.

No obstant, es produeixen en una central nuclear altres deixalles líquides. Els líquids són solidificats posteriorment dins la pròpia central. També es produeixen deixalles gasoses que es depuren dintre de la central nuclear i s'aboquen d'una forma controlada. Però el tema de les deixalles de les centrals nuclears el comentaré en una altra ocasió.

En l'article passat vam veure el perquè de l'ener-

gia Nuclear; en aquest número vaig a explicar amb la major senzillesa i claretat possible, què és una Central NUCLEAR.

Abans de penetrar dintre la matèria, hem de conèixer qu'és l'àtom: Totes les coses tangibles que tenim en torn nostre de forma sòlida, són combinacions de certes substàncies denominades elements; en l'actualitat se'n coneixen 92: coure, ferro, or, urani, etc. Qualsevol d'aquests elements està compost d'innombrables partícules que no són visibles als ulls humans. Aquestes partícules indivisibles són els àtoms. Per tenir una idea de la mida i pes dels àtoms cal saber que en un cap d'agulla hi poden cabre 40.000 milions d'àtoms d'hidrogen i que un milió de milions d'aquests àtoms solament pesa la milionèsima part d'una milionèsima de gram. L'àtom més pesat és el d'urani. Fins l'any 1896 ningú sospitava que els àtoms tenien vida interiorment. Va ser Henri Becquerel qui va descobrir a París que l'urani vela en la foscor una placa fotogràfica. Gràcies a això, Pere i Maria Curie descobriren un nou element el Radi, que actua igual però amb més potència. Cinc anys més tard es va descobrir que els àtoms de radi són inestables i esclaten uns amb els altres, originant tres tipus de radiacions, denominades alfa, beta i gamma. Posteriorment es van descobrir nous elements radioactius..

L'estudi de la radioactivitat natural, preparà el camí per a descobrir la radioactivitat artificial, és a dir, els mètodes per a forçar la desintegració dels àtoms i alliberar part de la seva ENERGIA.

Tots els àtoms tenen estructures internes compostes per tres partícules elementals: l'Electró, el Protó i el Neutró; els dos últims tenen el mateix pes i volum, però l'electró pesa unes 1.800 vegades més. A més, elèctricament, l'electró és negatiu, el protó és positiu i el neutró, com diu la paraula, és elèctricament neutre. L'estructura de tots els àtoms és que hi ha un nucli central compost per protons i neutrons que estan units per una gran força nuclear; al voltant d'aquest nucli giren en òrbita els electrons, igual que els planetes al voltant del sol. El trencament d'aquest nucli, conegut com "fissió nuclear" llibera una gran quantitat d'energia. El descobriment d'Otto Hahn el 1939 va ésser la primera fissió nuclear de l'urani. L'experiment de la fissió de l'urani provocada pel xoc d'un neutró exterior en el nucli de l'urani 235, un dels isòtops de l'urani, a part de trencar el nucli en varies parts, provoca també l'expulsió de 2 a 3 neutrons a gran velocitat, al

temps que llibera gran quantitat d'energia en forma de calor i moviment. Aquests neutrons expulsats poden topar amb altres nuclis provocant noves fissions i així successivament. És la REACCIÓ EN CADENA.

Aleshores, què és una caldera nuclear? És un recipient que inclou *un nucli* que despren calor, el qual és transportat a l'exterior de la caldera per un *fluid caloportador i refrigerant* en continu moviment. Dintre del mateix recipient estan enclosos els dispositius de control i de seguretat.

El nucli és el cor del reactor i està compost per les *barres de combustible* on hi és dipositat l'urani, les *barres de control* que són uns dispositius que serveixen per mantenir la reacció en cadena, sempre baix control, i parar-la immediatament quan les computadores detecten una situació anormal. *El moderador* és un fre que accelera la fissió dels àtoms. *El fluid refrigerant i caloportador* que circula per tot el nucli; aquest fluid s'escalfa i a la vegada refreda les barres de combustible. Finalment, hi han les *barreres de seguretat*, que són les cuirasses del nucli del reactor, no deixen escapar productes radioactius a l'exterior i estan constituïts per tres successives barreres de contenció:

—La primera barrera és la que tanca les pastilles del combustible i retenen els gasos que es produeixen en la fissió.

—La segona barrera és el vas del reactor i del circuit primari, és un farcell de cer especial, capaç de soportar elevades pressions, que tanquen hermèticament el reactor i el circuit de refrigeració, si algun gas produït en la fissió s'escapa de la primera barrera, queda agafat dintre d'aquesta.

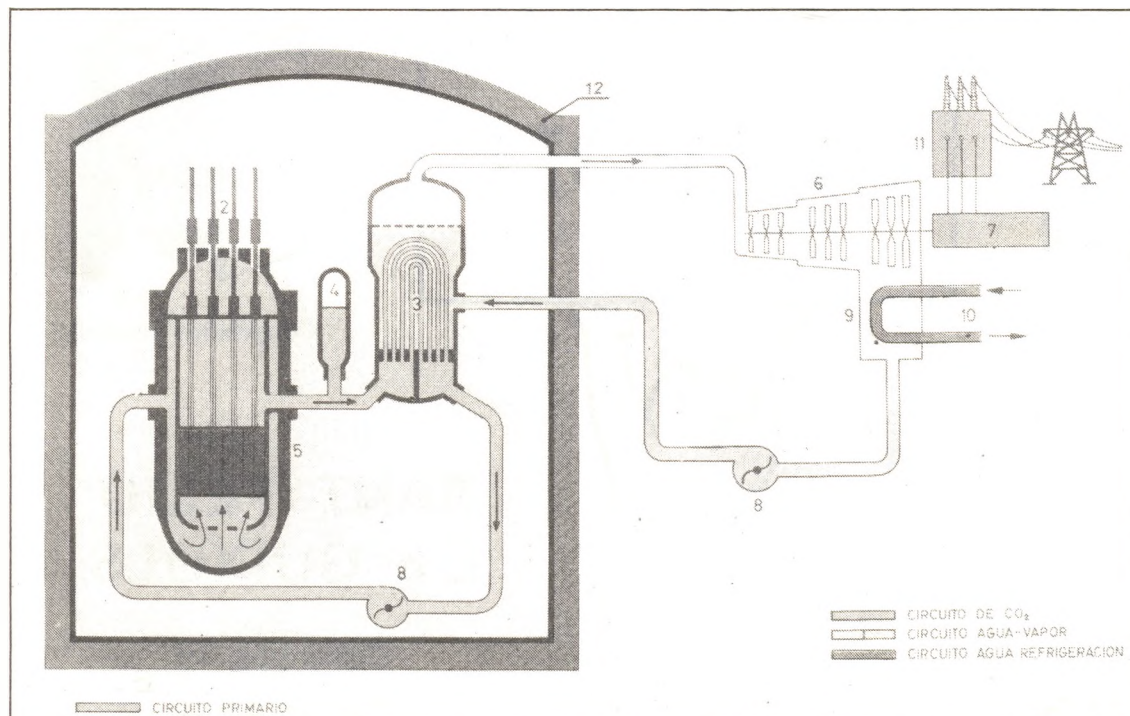
—La tercera barrera és el denominat recinte de contenció, es tracta d'una muralla de formigó armat i cer capaç de resistir terratrèmols i xocs de projectils.

A part de tot el que s'ha explicat, hi han uns sistemes de salvaguarda i seguretat a ultrança, del qual, l'objectiu fundamental és mantenir refrigerat el nucli durant qualsevol contingència.

Per explicar amb detall tot el sistema d'una central nuclear, seria molt llarg i complexe, però crec que amb l'exposat és suficient per a tenir una idea de com és una central nuclear i de com funciona. El que si cal resaltar és l'extremada seguretat que s'adopta en aquestes centrals, basada principalment en les barreres de seguretat, amb un mecanisme de computadores que detecten qualsevol situació anòmala.

En un pròxim número desenvoluparem les centrals nuclears i el mig ambient.

ESQUEMA DE CENTRAL NUCLEAR CON REACTOR DE URANIO ENRIQUECIDO Y AGUA A APRESION

- 1. Núcleo del reactor
- 2. Barras de control
- 3. Cambiador de calor
- 4. Presurizador
- 5. Vasija
- 6. Turbina
- 7. Alternador
- 8. Bomba
- 9. Condensador
- 10. Agua de Refrigeración
- 11. Transformador
- 12. Recinto de contención

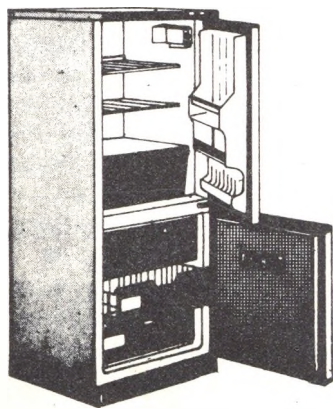
— CIRCULO DE CO₂
 — CIRCULO AGUA-VAPOR
 — CIRCULO AGUA REFRIGERACION

— CIRCULO PRIMARIO

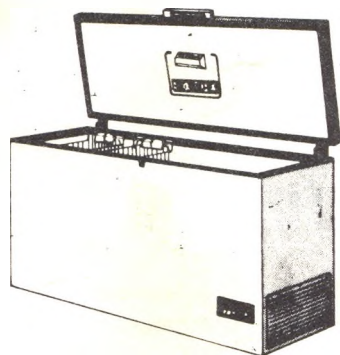
FELIU REMUS

(instal.lador autoritzat n.º 20)

Servei tècnic d'instal.lacions i
reparacions d'aparells frigorífics

Refrigerador-congelador

Congelador horitzontal

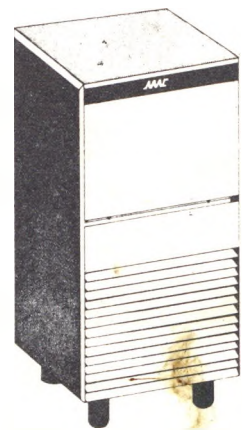
BRAUN
(vitrines, murals, expositors, isles, etc.)

KIDE
(càmares desmontables)

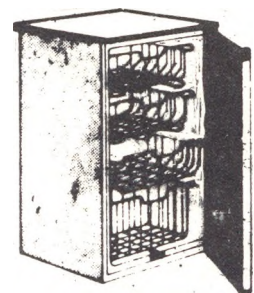
IBERNA
(congeladors)

ICEMATIC
(cubiteres i escames)

DETROIT
(vitrines, murals, etc.)

Cubitera

Congelador vertical

**CASSÀ DE
LA SELVA**

Xavier Carbó, 33

Tel. 46 11 56

(De 1 a 3 i de 8 a 10)

PERE CORIS - Enric Coris

**SANT FELIU
DE GUIXOLS**

Cabanyes, 19

Tel. 32 01 26